

## ***Even uw aandacht...***

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.*

*Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.*

*Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

*Veel leesplezier!*



**MAALSTROOM**

Thriller in vijf scenes

door

**GASTON GHEUENS**

Toneelfonds J. JANSSENS \* Antwerpen

1988

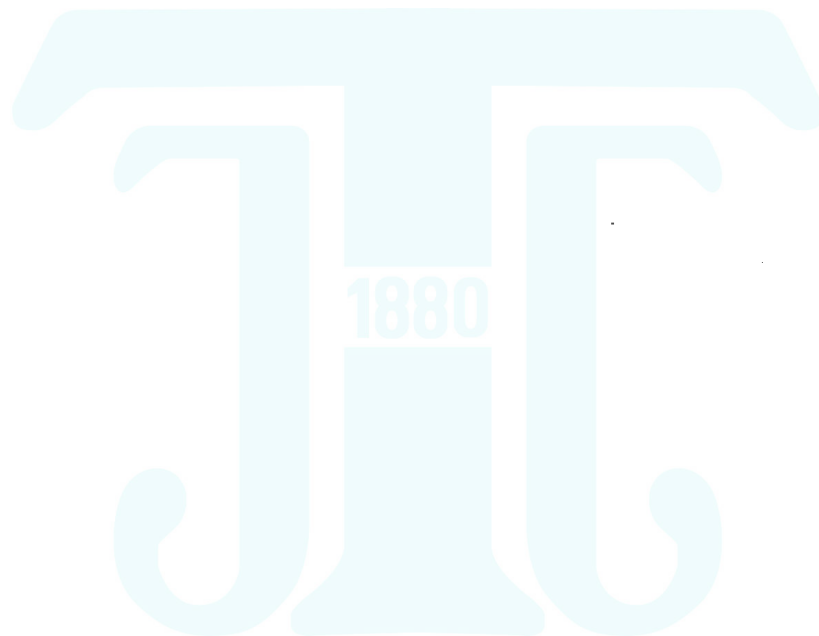
(N° 1535)

## OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77  
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!



© 1985 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Personen:

Bert Vermetten	30-35
Annie, zijn vrouw	28
Caroline, Annie's vriendin	28
Marcel, haar man	33
De onderzoeksrechter	40
Mevrouw Mertens	50-60
Martha, de werkvrouw	45

Decor:

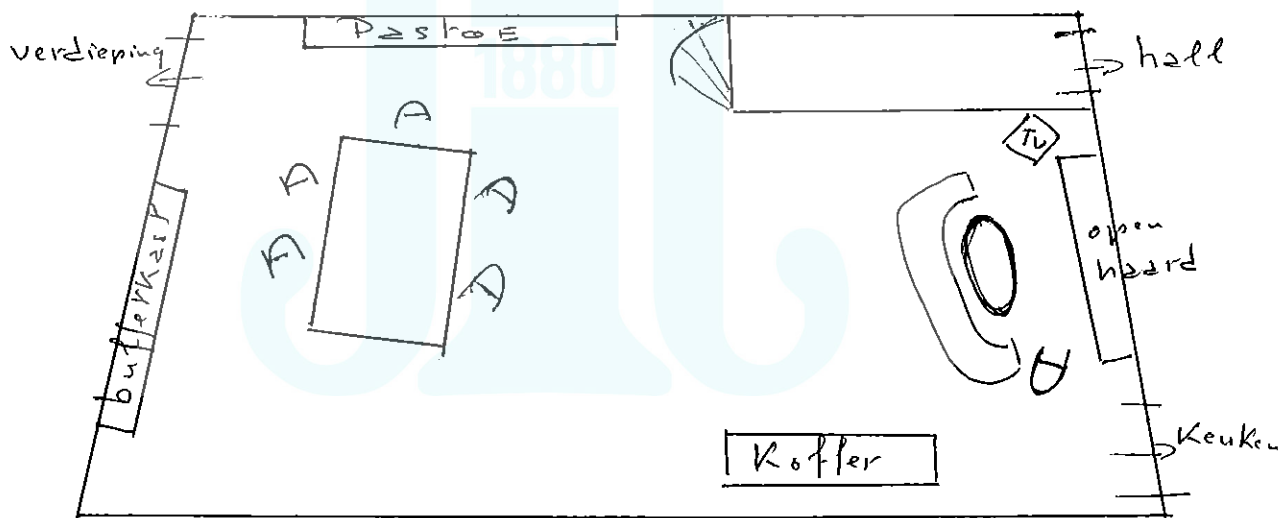
Het toneel stelt de living voor in het landhuis van Bert en Annie.

Het is een vetrek dat zowel goede smaak als voldoende kapitaal verraadt, om die smaak bot te vieren, wat meubilering en aankleding betreft.

Teneinde de beweegbaarheid van de acteurs te vergemakkelijken, wordt de ruimte grosso modo ingedeeld in twee min of meer onderscheiden sets. Kant jardin staat een eettafel met vier stoelen en tegen de zijwand een buffetkast met allerhande eetgerei, drank en glazen.

Kant cour staat een salongarnituur, bestaande uit een bankstel, een tafeltje en één of twee kleine fauteuils, een staande lamp en een krantenstaander. De zijwand wordt gedeeltelijk uitgemaakt door een grote open haard, waarin een imitatie-blokkenvuur kan branden.

Vooraan cour, ietwat naar het centrum toe, staat een beetje ongelukkig een antieklijkende dekenkoffer, die min of meer de vlotte doorgang naar de keuken vooraan cour verhindert.



Er zijn drie in/uitgangen: achteraan jardin is de deur naar de trap en het innerlijke van de woning.

Achteraan cour, bereikbaar via een pratikabel van één, of twee treden, is de deur naar de hall en dus de voordeur van de woning.

Vooraan cour is de deur naar de keuken en de tuin.

Tegen het vrije gedeelte van de achterwand staat een kast van het pastoetgenre, waarin boeken, een platendraaijer, een radioset en een telefoontoestel. Geen van de toestellen hoeft te zijn aangesloten. Wat er aan muziek of andere geluiden wordt geproduceerd, komt over de luidspreker, voorbereid op band.

EERSTE TAFEREEL.

===== Valavond.

Bij het opgaan van het doek staat Bert bij het salontafeltje met een glas whisky in de hand. Hij draagt makkelijke vrijetijdskledij, drinkt zijn glas leeg, trekt een eerder nors gezicht. Op het tafeltje staat een fles /halfvol whisky.

- Bert (luidop bij zichzelf)  
Ze proberen me plat te drukken, maar het zal ze niet lukken!  
(hij pikt de fles op, giet een nieuwe, flinke borrel whisky in zijn glas, wendt het hoofd naar vooraan cour toe)  
Hoe zit het? Jij ook een scheutje? (hij blijft wachtend kijken)
- Annie (verschijnt vooraan cour, ze heeft in de ene hand een schotel-  
tje met toastbeleg, in de andere een mes; ze draagt een keuken-  
schortje vóór een modieus, sjiek zomerkleedje)  
Nee, dank je wel...En je deed er niet slecht aan, als je'r  
nu OOK maar mee ophield...Straks ben je laveloos vóór ze  
ooit arriveren...
- Bert (zet de fles neer) Ik ben niet ZO Snel laveloos, manneke...
- Annie (smalend) Nee, jij bent een ijzersterke...(ze draait zich om)  
Jij bent in ALLES ijzersterk...
- Bert (venijnig, twistziek) WAT zeg je daar weeral?
- Annie (stopt, keert zich om) Niks, Bert....Niks...
- Bert Jawel...
- Annie En je moet nu eens netjes alles op een rijtje zetten...Ik neem  
aan; het is niet prettig als ze'n manuscript van je terug-  
sturen...
- Bert (onderbreekt haar) Ze hebben het niet eens gelezen!
- Annie DAT maak je jezelf waarschijnlijk maar wijs.
- Bert Ze hebben mijn verpakking kapotgescheurd en ze hebben er een  
stuk papier van henzelf omheen gewikkeld...Het manuscript zelf  
hebben ze niet eens opengebladerd! Laat staan dat ze't  
gelezen zouden hebben!
- Annie Het is DAT wat ik wil zeggen, Bert...Jij wil gewoonweg niet  
onder ogen nemen, dat je roman wel eens niet zo goed zou  
kunnen zijn als jij wel denkt?...
- Bert Waarom zeggen ze't dan niet? Waarom schepen ze mij af met het  
geijkte, doorzichtige briefje dat ze voddeventen en debutanten  
toesturen..."Ons Fonds zit vol tot zeker eind van volgend jaar"  
(wacht niet) Een literair fonds zit NOOIT vol als ze'n meester-  
werk toegezonden krijgen...
- Annie (maakt een hulpeloos gebaartje) 't Is DAT wat ik wil zeggen...  
Misschien IS het geen meesterwerk, zoals jij denkt?(verwijtend)  
Bescheidenheid is NOOIT je grootste kwaliteit geweest, kan ik  
wel zeggen...
- Bert Het is het beste wat ik tot nog toe geschreven heb!
- Annie Blijkbaar niet in de ogen van de lectoren van de nu vijf, zes  
uitgeverijen, waar je't inmiddels al naartoe gezonden hebt...
- Bert (sipt van zijn drank, spreekt smalend)  
Jij verkneukelt je hierin, hé?

2.  
Annie Asjeblief, begin nu niet ook nog paranofide te worden, hé?

Bert Denk je dat ik niet weet, dat jij ook niet liever zou zien, dan dat ik bij je vader in de zaak knecht ging spelen?

Annie Je zal daar geen knecht hoeven te spelen...

Bert In mijn ogen wel!

Annie Maar je zou er tenminste van de smet verlost zijn, dat je op mijn rug leeft...Je hebt nog niet zoveel verdiend als letterkundige, hé?...Haha, je zou meer kunnen verdienen als je je als klusjesman verhuurde...Dat muurtje dat je achteraan de tuin gemetseld hebt, verleden week, is héél behoorlijk....

Bert (hooghartig, met klem)  
Ik ben een schrijver!

Annie Je was éénmaal "de meestbelovende debutant van de laatste vijftig jaar", zoals sommige kranten het schreven...

Bert Dat ben ik NOG...Maar zoiets moet langzamerhand groeien...

Annie Zelfs toen verdiende je niet zoveel als een volledig werkloze krijgt om te gaan stempelen...

Bert Wacht maar, manneke!

Annie Hoelang nog, Bert?

Bert Je zal nog wel eens opkijken!...

Annie Wanneer? (wacht, niet-smalend) Als je eenmaal de Nobelprijs zal gekregen hebben?..Want DAAR heb je destijds van gedroomd, hé?...Sukkelaar...

Bert (drinkt grimmig een slok whisky)  
Ik zeg maar één ding: wacht maar!

Annie (observeert hem) Goeie God, je droomt er NOG van!?

Bert Ik zeg enkel dat ze op een goeie keer over mij zullen spreken...Ze noemden me niet voor niks de "coming man"...

Annie Vier, vijf jaar geleden, ja.

Bert Ik ben alleen maar gerijpt in die tijd...

Annie En je hebt er nooit voor gevreesd, dat dat éénmalig succes wel eens een toevallige lucky punch kan geweest zijn. ...Eén boek, waarvan je't peil nooit meer hebt kunnen bereiken...

Bert (smalend-verontwaardigd) En mijn Kerselaar dan?

Annie DIE werd nog uitgegeven, naderhand, DAT is waar...

Bert En het was een groot succes!

Annie (gering-schattend) Toch verkochten ze maar de helft van hun eerste oplage...De rest ligt bij De Slegte in Antwerpen aan twintig frank...

Bert (haalt diep adem) Mijn tijd komt nog wel....Als de krankzinnige mode van het ogenblik voorbij is...Ze moeten tegenwoordig vodden en prutsen hebben...Dallas op papier...Dingen die bol staan van sex en geweld...

3.  
Annie Als je't zo goed weet: waarom schrijf je dan OOK niet zo?

Bert Omdat dat beneden mijn stand ligt...Ik schrijf literaire juweeltjes...Bij mij staat er een handvat aan een roman: je wordt erbij verplicht te peinzen, je hersens te gebruiken... Mijn spullen verrijken een mens, omdat ik hem diepdringende filosofische aspecten van het" zijn" toon...

ANnie EN je snapt niet, dat DAT waarschijnlijk de reden is van je herhaalde mislukkingen?

Bert Het zijn geen mislukkingen!...Vroeg of laat komen mijn boeken aan bod, wees gerust...

Annie De mensen hebben al mizerie genoeg in hun eigen leven, dat ze niet nog eens willen geconfronteerd worden met jouw verzonden mizeries, Bert, op een moment dat ze zich liefst willen ontspannen...

Bert (grimmig) Wat hoop je nu? Dat je mij genoeg zal kunnen ontmoedigen, opdat ik ermee zou ophouden?

Annie Oh neen, dat hoop ik niet...Ik heb het opgegeven te hopen... Al zou je'r jezelf een enorme dienst mee bewijzen...

Bert Ik ga NIET als een modepop in een boetiek van je vader staan!

Annie Vader zou je mede-beheerder maken en zichzelf over een poosje terugtrekken...

Bert NU zeg je't goed: MEDE-beheerder...Ik zou al de tijd zijn hete adem in mijn hals voelen blazen...

Annie Dat beeld je je maar in.

Bert Trouwens, dat is uitgesloten: ik ben schrijver...Ik ga me niet met een veredelde snoepjeswinkel bezighouden!

Annie Onze zaken zijn nu niet bepaald snoepjeswinkels...

Bert Je begrijpt wat ik bedoel, hé?

Annie Helaas maar al te goed, ja...

Bert Ik zou nog liever gaan stempelen dan HEM te voet te moeten vallen, DAT is het, wat ik wil zeggen...

Annie Jij denkt dat je sterk staat, hé, omdat je door mijn geld niet hoeft te gaan stempelen?

Bert (snijdend) Oh, is het DAT, waar je naartoe wil?

Annie Ik wil nergens naartoe, Bert...Ik zou enkel willen, dat jij ergens naartoe wilde...

Bert Ik WEET waar ik naartoe ga...Let maar eens op...Op de duur zal ik er aankomen ook...

Annie (haalt diep adem, zucht) Ja...Maar hoeveel keer zal je je nog Lazarus moeten drinken, en je hart opvreten van haat en wrok tegen de rest van de wereld, omdat je weer eens een opdoffer gekregen hebt, die je overigens altijd weer zelf zoekt?

Bert Oh ja, zoek ik die zelf?

Annie Ja, Bert, door tegen alle beterweten in verder te blijven schrijven...Verdraaid, lees wat meer...Geniet van wat al die

4. anderen al geschreven hebben, in plaats van de reeds zo onoverzichtelijke berg geschriften nog ~~altijd~~ te willen vergroten...

Bert Och, hou op, je raaskalt!

Annie Goed, goed...(ze keert zich om naar vooraan cour, knikt naar de koffer daar) En wat heeft je NU weer bezield om dat gedrocht HIER neer te zetten?

Bert Hij moet ergens staan, hé!? En vermits je'm niet langer in de hall wou hebben?

Annie Hij misstaat hier ook...

Bert Wat zou je dan willen, dat ik hem in een hoek in de garage zette.?

Annie DAT zou alleszins beter zijn... Hier misstaat hij ~~geweldig~~...

Bert Omdat hij toevallig van mijn familie komt, hé?

Annie Omdat het toevallig een wangedrocht is, Bert...

Bert Van mijn kant KAN niets anders dan prutserij komen!?

Annie Deze bak is heel opzichtige namaak.

Bert Denk je dat alles wat jij hebt meegebracht authentieke antieke rommel is?

Annie Zeker niet, maar het zijn tenminste smaakvolle reproducties... Deze kist is wansmakelijk...Het is een bak, en daar is alles mee gezegd...(ze verdwijnt vooraan cour)

Bert Wel, ik zal in mijn testament zetten, dat ik erin begraven wil worden...Of ik zal JOU erin begraven...Je legt het tegenwoordig TOCH zo aan boord, dat ik vroeg of laat eens in een Spaanse koleire zal schieten en ongelukken doen...

Hij wordt onderbroken door het binnenkomen, achteraan cour, van mevrouw Mertens.

Mertens (ze draagt een zomerkleedje, heeft er een soort van windjekker overheen, draagt een hoedje, ze heeft een boodschappentas aan de hand, klopt op de deur terwijl die al open is, en zij op het toneel)  
Hallo? Is er geen belet?

Bert Neen, ik was juist mijn biecht aan het spreken...Kom binnen, mevrouw Mertens...Loop je door de deuren heen, tegenwoordig?

Mertens (wijst achter zich) De voordeur stond open, weten jullie dat? Dat is een nalatigheid die jullie duur zou kunnen te staan komen, rekening houdend met de resem inbraken die je alle dagen in de krant leest, tegenwoordig...

Bert (argwanend) En ben jij helemaal vanaf de steenweg hierheen komen fietsen om ons dat te zeggen?

Annie (verschijnt, draagt nog steeds het schaalpje en het mes)  
Ha, dag, mevrouw Mertens...

Mertens Dag, mevrouw Vermetten...De voordeur stond open...

Annie Ja, ik hoor het: dat is mijn schuld...Ik kwam daarnet binnen met twee pakken in de armen en ik dacht dat ik de deur dicht-geschopt had met mijn voet....Niet hard genoeg geduwd, blijkbaar...



5.  
Mertens Ik kwam in feite om dit pakje bloedsuiker terug te brengen, hé, dat ik gisteren van je geleend heb... (ze haalt een pak bloedsuiker uit de tas, steekt het Annie toe)

Annie (legt mesje op schoteltje, neemt het pak aan)  
Dat had je toch niet moeten doen?..Toch niet zo direkt!

Mertens Ik sta niet graag ergens in de schuld, zie je...A'sjeblijf, en nogmaals welbedankt.

Annie Dank je wel...Dat is graag gedaan...EN bedankt voor de deur...

Mertens Bah, als je zo met twee huizen helemaal afgezonderd van de rest van de wereld woont, zal ik maar zeggen, dan moet je'r voor zorgen dat de verstandhouding en de wederzijdse hulpvaardigheid optimaal blijven...

Annie Ik heb gehoord dat we weldra een nieuwe buur krijgen? Dat ze gaan bouwen bij de ri vier?

Mertens Dat is NOG drie, vierhonderd meter van hier vandaan, niet? Ons zogezegd eiland tussen weiden en velden wordt er wel wat kleiner door, maar het blijft een eiland...Als ik het zo mag zeggen?

Annie Je kan het inderdaad zo betitelen, ja: een eiland in van het landschap.

Mertens Dus MOET je'n beetje op elkaar staat kunnen maken, vind ik.

Bert Dat is heel juist, manneke...Wij zullen bij jou OOK de deur komen toetrekken, als we ze ooit eens zien openstaan.

Mertens Jamaar, dat zal bij ons niet zo makkelijk gebeuren...Vast en zeker niet...

Bert Jullie gebruiken ze nooit?

Annie (haastig) Bij ons gebeurt dat normaal ook niet, hoor...Ik ben voor een keer onoplettend geweest...

Mertens Ik dacht al eventjes: zouden ze de deur meteen hebben opengezet, omdat er vanavond volk komt? Het IS toch vanavond, dat jullie bezoek krijgen, netwaar?

Bert Ja...En we zullen op het terras gaan eten (wijst naar kant cour) Dan kan je ons netjes in het oog houden...Als er toevallig niets interessants op de televisie zou zijn, bedoel ik?

Annie (berispend) Wat zeg je NU weer!? (tot Mertens) Je moet niet op hem letten, hoor, mevrouw Mertens: hij heeft al een beetje te diep in het glas gekeken... Dan krijgt hij ALTIJD een heel eigenaardig gevoel voor humor.

Mertens (wrangetjes glimlachend) Oh, maar dat is niks, mevrouw Vermetten...Ik kan best een geintje verdragen, als het niet boosaardig is...Want ik wéét dat hij dat allemaal niet zo meent, hé...

Bert Vergis je DAAR maar niet in...Ik meen doorgaans ALLES wat ik zeg..En zo'n beetje drank maakt mij juist héél lucide...

Annie (verveeld) Goed..Zou je je zo langzamerhand niet gaan kleden? Straks zijn onze gasten daar, en dan sta je daar NOG als een soort van vogelverschrikker...

Bert (spreidt de armen uit, speelt gekrenktheid) Zie ik eruit als een vogelverschrikker, ja?

6.

- Annie Als je't precies wil weten: ja!...En dan nog als een vogelverschrikker die half dronken is.
- Bert (drinkt de rest van zijn whisky op) Dat is de enige mogelijkheid voor mij om een hele avond plezant te blijven doen bij JOUW vrienden... (het zet het glas neer, loopt naar achteraan jardin) Ga niet weg, hé, mevrouw Mertens, ik zou willen dat JIJ mij zei...heel objectief dus, of ik al dan niet behoorlijk gekleed zal zijn, om twee vervelende mensen te ontvangen.
- Annie (verveeld) Vooruit, maak dat je boven komt...Alles ligt klaar op bed...
- Bert (stopt in deuropening) Mooi...(tot Mertens) Dat is NOG iets, wat je op de zwarte bladzijde moet schrijven in verband met mijn persoontje, manneke: dat ik blijkbaar niet in staat ben om mezelf behoorlijk te kleden...Wist jij dat, mevrouw Mertens dat ik de enige man ben in de Europese Gemeenschap, die nog nooit zelf een das, een hemd, een paar kousen, schoenen, ja, zelfs een hoed gekocht heeft?...Dat doet mijn achtbare echtgenote voor mij, omdat zij dat OOK weeral zoveel beter kent en kan dan ik....Au revoir...(hij maakt een dronken groet en verdwijnt)
- Annie Hij zou gewoon gekleed lopen als een kerstboom, denk ik, als ik hem zijn zin liet doen...
- Mertens (snuift nadrukkelijk) Niet dat ik mij in jullie binnenlandse aangelegenheden wil bemoeien, hoor, ~~als ik het zo mag zeggen~~, maar meneer is weer zo prikkelbaar omdat hij een manuscript heeft teruggekregen, zeker? (als Annie eerder achterdochtig kijkt) Dat weet ik niet omdat ik gespioneerd heb, hoor...
- Annie Hoe dan wel?
- Mertens Ik stond toevallig bij de brievenbus, vanmorgen, toen de besteller langskwam...En hij heeft mij gezegd, dat hij al de vijfde keer hetzelfde pak terugbracht bij jullie...Hij moest het uit zijn tas nemen om mij onze brieven af te geven, zie je...
- Annie Tja, ja...Boeken uitgeven is tegenwoordig een zo riskante zaak geworden, dat de uitgevers heel kieskeurig zijn...
- Mertens Dat is dan wel jammer, nietwaar?...Meneer was een poosje terug zo'n beloftevol auteur, niet?
- Annie Het kunnen niet allemaal voltreffers zijn, natuurlijk...
- Mertens Dat niet, neen, dat zal wel waar zijn...Maar het is toch jammer...Tja...(ze aarzelt eventjes) Vermits jullie volk ontvangen zal ik maar eens gaan kijken, dan...
- Annie Ja..Welbedankt voor de suiker, hoor...EN voor de deur...
- Mertens (was reeds naar achteraan cour aan het lopen, stopt, keert zich om) Wat DAT betreft, dat is OOK geen spionage, hoor... Maar we vinden het onze plicht om een beetje een oogje in het zeil te houden...Je hoort soms van die ongelooflijke verhalen, nietwaar?...Lui die met een verhuiswagen bij een villa voorrijden en doodgemoederd de hele inboedel opladen en ermee wegrijden...(kijkt rond) En zoals er hier een hele hoop kostbare dingen staan!?...
- Annie Dank je wel...(glimlachend) Ik WEET het, mevrouw Mertens, dat het een onvergeeflijke fout van mij was...Maar per slot van rekening zijn wij heel de verdere avond thuis, hé?...Mijn man is overigens ALTIJD thuis, omzeggens...



8. meteen!...(smalend) Kan je je nog eens aanstellen, straks

Bert Je bent wél heel vijandig, vandaag, hé, manneke?

Annie Wel, hoe had ik eraan durven twijfelen: uiteindelijk ligt de schuld natuurlijk nog bij mij, zeker?

Bert Komop, laten we'r nu maar over ophouden?

Annie Ha neen! DAT zou wel gemakkelijk zijn...Als jij je zegje hebt gedaan, en je hebt je onbehagen afgereageerd, dan moet ik er maar eens rap mee tevreden zijn?

Bert Waarom moet het langer duren dan het nodig is? (duidelijk met de bedoeling het over een andere boeg te gooien) Is de spion-van-Vlaanderen weg? Naar haar uitkijkpost bij de sterrekijker vertrokken, die op ons terras zal gericht zijn, vanavond?

Annie Hoe kom je daar toch bij, bij zulke verdenkingen?

Bert Gewone elementaire mensenkennis, manneke...Het zóu mij niks verwonderen, als ze'n heel sterke kijker voortdurend op ons huis gericht hadden...

Annie Je bent gek! Die mensjes menen het allemaal goed...

Bert Mogelijk..Maar ik ben toch blij, dat onze slaap- en badkamer aan de andere kant liggen, wat hen betreft...

Annie Overdrijf weer niet...(ze loopt door, stopt in de deur, keert zich om) Ach ja, en een kleine tip voor vanavond: vraag Marcel asjeblief niet WEER hoe het nu momenteel met de Belgische frank gestaan en gelegen is, hé?

Bert Hij probeert toch de indruk te wekken dat hij goeverneur van de Nationale Bank is, of zo..Dan kan hij het weten...

Annie Hij is bureelhoofd bij de Nationale Bank, of zo...Jij doet het alleen om hem te kunnen laten bekennen, dat hij niet hoog genoeg geplaatst is om iets van hoge financiën af te weten...

Bert Ik doe dat alleen maar om het hem betaald te zetten, als hij <sup>het</sup> weer eens over mijn "schrijverij" heeft, zoals hij het geringschattend noemt.

Annie Probeer hem dan in het ongelijk te stellen met een klap op de vuurpijl, hé?

Bert Dat komt...En zelfs als dat komt, dan wil ik NOG niet over mijn werk praten, dat weet je. Hij zou dat ondertussen wel al min of meer moeten doorhebben..

Annie Probeer asjeblief maar eens een heel beminnelijke gastheer te zijn, ja? (ze verdwijnt)

Bert Ja, baas!....(hij loopt naar vooraan cour toe, als wil hij haar volgen)  
Probeer jij dan asjeblief maar eens mij ~~net~~ te behandelen als een schotelvod....

Annie (steekt het hoofd weer binnen) En wat wil je daar mee zeggen? (ze verdwijnt weer)

Bert Jij scheidt er een boosaardig genoeg in om er in mijn ~~bijzjn de nadruk op te leggen, dat ik letterlijk én~~ natuurlijk uit jouw hand moet eten...

9.  
Net als hij op het punt staat te verdwijnen, achter haar aan, horen we over de luidspreker een aandachtvragend claxon-getoeter klinken. Hij stopt, kijkt op zijn horloge.

Bert En DIT is NOG iets, waar ik ongemakkelijk van wordt... Zijn ziekelijke bureaucratische precisie...Het is twintig seconden over half acht...Juister kunnen ze hier niet komen aanbellen!

Annie (komt langs hem heen weer op, neemt haar voorschootje af, steekt het hem toe)  
Dat is gewoon correct-zijn!

Bert Och ja, maar als IK zo zou zijn, zo pietluttig- klein- zielig, DAN zou je'r vast wel wat op weten aan te merken.

Annie Jij komt bij voorkeur drie kwartier te laat, omdat je denkt dat dat mooi staat! (ze loopt naar achteraan cour toe) Trek je jas aan, en zet dat glas weg.

Bert Wat denk je daarmee te bereiken? Ze zullen het vast wel aan mijn adem ruiken, sinds ze ook de gewoonte hebben aangenomen om Jan en Alleman te zoenen,  
.....(hij hangt het voorschootje aan een haak achter de stijl van de deur vooraan cour, gaat zijn jas oppikken en trekt die aan)

Annie Dat is vooral in jouw artistiek wereldje de mode: het verwondert mij dat je'r niet entoesiast om bent? (ze verdwijnt)

Bert Jij zal op een keer nog wel eens op een andere manier over mij verwondert zijn, manneke...(hij loopt tot bij het tafeltje, grijpt de whiskyfles, giet een flinke scheut whisky in zijn glas, drinkt dat in een teug en met een grimas van lichte walging uit)

Het licht wordt gedempt.

#### TWEDE TAFEREEL.

===== Nacht.

Bij het weer opgaan van het licht is het toneel verlaten, maar Bert en Marcel komen ogenblikkelijk op, vooraan cour. Marcel draagt een verzorgd pak, hemd met das. Bert heeft zijn das enkele centimeter weggetrokken van zijn hals. Het imitatie-vuur in de open haard brandt.

Marcel Ja, nu je binnenkomt voel je 't wel, dat het buiten fris aan het worden was...(hij wrijft zich flink de handen, gaat bij de open haard staan, warmt de uitgespreide handen)

Bert We hebben nu zo'n beetje het klimaat van aan de Azurenkust, denk ik: overdag is het lekker, maar 's avonds kan je'n jas verdragen.

Marcel Het groot verschil is, dat ze't aan de Azurenkust drie, vier maanden vroeger krijgen dan wij...

Bert (spreekt over de schouder heen naar buiten toe) Komaan, hé, mannekens, NU niet nog met de afwas beginnen, hoor...

Annie (verschijnt, heeft een paar zilveren vorken en messen in de hand) Dat zit ZO in de machine, hoor, allemaal...(ze verdwijnt weer)

Bert Komop, wees niet flauw..Dat is morgenvroeg OOK snel weggestopt, dan...Vooruit, bederf de rest van de avond nu niet met die afwas...

10.  
 Marcel (legt zich vergenoegd in de sofa)  
 Laat ze betijen, joh...?

Bert Welnee, zeg, wat moet die afwas nu alles bederven?

Marcel Tja, ergens heb je gelijk: het zou zonde zijn, want het was wel een verrukkelijke avond.

Annie (verschijnt weer, spreekt over de schouder heen)  
 Bevel van de baas des huizes, Caroline...Trek je de deur even dicht, voor de muggen? Vooruit, zet de spullen maar in de spoelbak, daar....(ze maakt een gebaartje van kil-voelen) Brrr, het doet deugd dat je binnenkomt, nu...

Marcel We zeggen het ook, juist....

Caroline (verschijnt, draagt een fleurig kleedje, droogt de handen af aan een handdoek, die ze achter de stijl van de deur ophangt) Dat is anders in een oogwenk voor mekaar, hoor, met 'n vaatmachine...

Bert Asjeblief, laten we nog wat napraten zonder dat geronk van die machine op de achtergrond...

Annie Iedereen voelt zich toch behaaglijker hé? Anders smijft ik nog een paar stronken op het vuur?

Marcel Ik voel me lekker, nu...

Caroline Ik ook. Ik ga zo beginnen spinnen als een kat.

Bert Mooi... Als iemand denkt dat hij het koud krijgt, dan mag hij, of zij een borrel vragen.

Marcel Het orgelpunt op de orkestsuite...(oprecht) Annie, ik herhaal het nogmaals: het was een fantastische maaltijd!

Caroline Ja, ik weet écht niet hoe je't doet, knap werk kind!

Bert Manneke, koop ook zo'n kook-encyclopedie, hé, dan is het iets van niks...

Caroline Dan moet je'r NOG feeling voor hebben, wees gerust...

Bert Met die Menu-boeken niet...Alles staat er uitdrukkelijk in, compleet met de soort en soms het merk van wijn dat je'r bij moet serveren...

Caroline Ik zou het TOCH niet kunnen...Niet met DIE finesse...

Marcel Zeg ik ook...Het moet voor jullie uiterst moeilijk zijn om ergens in een restaurant iets naar jullie gading te vinden, zeker?

Caroline Ik veronderstel dat jullie nergens nog iets kunnen eten, dat je niet, al veel lekkerder, thuis zelf hebt gehad?

Annie Kom, hou nu maar op...Dit is ruim genoeg lof voor iets dat ZO gewoon is...

Bert (is naar de vitrienkast cour gelopen) Wat zal het zijn, dan? Cognac voor meneer, zeker?

Caroline (tot Marcel) Jamaar, hé, hé, jij moet nog rijden, hé?

Annie (tot Bert) En wat jou betreft: zou jij niet zo langzamerhand gaan ophouden?

Bert Jamaar, IK moet niet meer rijden, hoor, manneke!

11.  
 Marcel Wel..eh..? Ik weet het niet? Wat zou ik,doen?

Bert (onderbreekt hem) Komop, zeg, je gaat hier toch geen etiket van super-pantoffelheld laten opplakken, zeker?

Caroline Marcel is er niet zo goed tegen bestand als jij, Bert, daarom.

Bert (gevleid) Ga weg, manneke?

Annie En je hebt al drie flessen wijn op!

Bert Met ons gevierent!

Marcel Jamaar, wij hebben er zeker elk één van leeggedronken, hoor...

Caroline Ik heb maar één glas gedronken...

Bert Eén wit en één rood, dat is samen een halve fles.

Annie Hoegenaamd niet.

Bert (tot Marcel) Je durft dus niet?

Annie Dat is de kwestie toch niet!? Jij altijd met je absurde uitdagingen om de mensen voor schut te zetten....(op andere toon) Als ik eens koffie zette?

Marcel Ik durf wél, hoor...(tot Caroline) Wat dat nog moeten rijden betreft: we gaan er nog niet ogenblikkelijk vandoor, wel?

Bert Proficiat, manneke!...Wat lusten de dames, een portootje? Of een sterker sopje? Grand Marnier?

Caroline Porto is goed voor mij, dank je wel.

Annie Voor mij ook.

Bert Prachtig: twee cognac en twee porto...Coming up in a jiffy, ..(hij duikt in de kast)

Annie (tot Marcel) Je bent werkelijk niet verplicht om ons je mannelijkheid te bewijzen op deze manier, hoor...

Bert Hé, hé, hé, wat zijn DAT voor uitdrukkingen, manneke!? (hij komt met een halfvolle fles cognac en een voor driekwart volle fles porto naar het salontafeltje toe)

Annie (koel) Ben je reeds in DAT stadium, ja, dat je alles vertaalt naar dubbelzinnigheid?

Bert IK ben het niet, die de schuine praat verkoopt, maar jij!

Annie Jij kent ook nooit de grens, hé?

Bert Wat zou jij nu willen om je vrienden te imponeren met je temmerskwaliteiten? Dat ik als een hondje met mijn pootjes omhoog ging zitten?...Bang dat ik anders een bolwassing zal krijgen? (hij loopt terug, diept glazen op uit de kast)

Annie Luister, Bert, ik zou willen dat je'n tot nog toe voortreffelijke avond niet voortijdig verpeste door je vorderende dronkenschap, ja?

12.  
 Bert (komt rustig met de glazen terug naar het tafeltje) Wel, wel, als DAT nu niet het mes op de keel is? (tot de anderen) Jullie snappen de boodschap wel, zeker: wat mevrouw wil, is wet in huis...

Caroline Ik geloof nooit dat ze't zo bedoelde, Bert?

Bert Oh, maar jawel, Carolientje, ZO bedoelt ze't wél...Ik ben maar een luie, verwerpelijke parasiet, dat moet je toch allang weten?

Annie Je bent ronduit dronkemanspraat aan het verkopen, nu.

Bert (schenkt flinke scheuten cognac uit, zet de fles neer) En als mijn drinken nu eens de enige manier voor mij is om van je eeuwig gezeur en gebikkel verlost te zijn? (bootst haar stem en toon na) Je moet DIT, je moet DAT; je mag zulks niet, je moet ZUS doen... (hij kijkt haar aan, bepaald hatelijk) Is het al wel eens ooit tot jou doorgedrongen, dat het me op zekere dag wel eens tot HIER zou kunnen zitten? (hij hakt met zijn vrije hand boven zijn hoofd)

Annie (grimmig) Smeek en bid, jongen, dat ik je op DAT punt de loef niet afsteek...Want dat zou erger voor je zijn!

Caroline (heeft ongemakkelijke blikken gewisseld met Marcel) Ik vond die kwarteltjes met kaasvulling zowat het lekkerste dat ik ooit gegeten heb, Annie...

Marcel Ja, zeg dat wel...Er is geen enkel restaurant waar ze je op DAT punt zullen kunnen verbeteren...

Caroline Dat heb ik daarstraks nog eventjes zitten bedenken: als jij je school niet had, dan zou je makkelijk een héél exclusief restaurantje kunnen openen, wees gerust... Sukses verzekerd!

Bert (schenkt porto uit) Hé, DAT zou nog niet zo'n kwaad idee zijn...Kon ik achter de bar gaan staan...Was ik zeker alle dagen poepeloere....

Annie kijkt hem boos, vernietigend aan.

Caroline (haastig, weer afleidend) Je moet me bij gelegenheid het recept eens aan de hand doen, Annie...Niet dat het bij mij zal uitdraaien als bij jou, hoor, maar ik kan toch wel eens een poging wagen, nietwaar?

Annie Je moet vooral niet denken dat het hier altijd zo is, als vandaag, hoor...

Bert Oh neen, doordeweeks eten we ook al wel eens spruitjes met braadworst, zoals iedereen....

Annie Ik heb het DAAR niet over...

Bert Over wat dan wel?

Annie De spanning die jij hier creëert... (tot Caroline) Hij is gelukkig nog niet ZO ver, dat hij alle dagen dronken loopt...

Bert (brengt cognac bij Marcel, spreekt tegen Annie) Je maakt een heel grote vergissing, manneke, als je denkt dat ik dronken ben!

Marcel (neemt het glas aan) Dank je wel... (glimlachend) Je hebt toch behoorlijk wat op, hoor...In jouw plaats zou ik